

[Kristen Amby.]

forening, vi skal have et Laan. Jeg synes, det var rart, om Ministeren med Loven i Haand kunde sige: Har de Herrer Pengene, er de der? — og det ikke blot som noget, man kunde tænke sig at skaffe. For Sagen er, at alle de anerkendte Boligforeninger, ogsaa den store, som jeg haaber under en eller anden Form kan blive anerkendt, K. A. B., har Penge, og de er solide, og jeg synes, at man skal fastslaa i Loven, at der skal være Penge, og det er maaske i Virkeligheden betænkeligt at sætte Beløbet saa lavt, som jeg har sat det til her, nemlig til mindst 5 pCt. af de samlede Omkostninger. Jeg har sat Beløbet saa lavt, fordi man kan gaa op med Laanegrænsen efter de øvrige Bestemmelser.

Dernæst er der vort Ændringsforslag Nr. 6 til § 2. Der skal man blot lægge Vægt paa Ordet „fortrinsvis“. Hvis af de to Beløb, som er tilstaaet Provinsen og København, i alt 10 Mill. Kr., det ene ikke opbruges — det staar der i Forslaget —, kan der overføres deraf til den anden Kategori. Altsaa, hvis man tænker sig, at Provinsen ikke opbruger sine 4½ Mill. Kr., kan nogle af de Penge overføres til Etagebyggeri i København. Det mener jeg naturligvis ogsaa, de skal kunne, hvis Provinsen i øvrigt ikke bruger dem, men jeg synes dog, at det skal fastslaaes — og det er det, vort Ændringsforslag sigter paa —, at fortrinsvis skal man forsøge, om man kunde anvende de Penge til Parcelbyggeri uden for København for igen at fastslaa den Linie, jeg tror at være enig med Indenrigsministeren i bør følges.

Men dernæst kommer jeg til et vigtigere Ændringsforslag, det vil sige, hvor vidt det er vigtigt eller ej, afhænger i Virkeligheden af, hvilket Tilsagn man vil kunne faa fra Administrationen. Kan man faa Tilsagn angaaende vort Ændringsforslag Nr. 9 til § 2 og dermed sammenhængende Ændringsforslag Nr. 42 til § 24? I Realiteten er Ministeren enig. Vort Ændringsforslag sigter nemlig paa at sige, at de Boliger, hvortil der ydes Huslejenedsættelse for mindrebemidlede børnerige Familier, og i visse andre Lejligheder, man fortrinsvis ogsaa maa regne med, at mindrebemidlede Familier skal bo i, kun maa koste en bestemt Sum. Altsaa, for at sige det populært: Man skal ikke kunne faa en Huslejenedsættelse paa 240 Kr., hvis man har 3 Børn og bor i en Bolig, opført af et Boligselskab, der koster 1500 Kr. om Aaret, og derfor — det er maaske lidt summarisk og systematisk — har vort Mindretal stillet Ændringsforslag

Nr. 42, som gaar ud paa, at Huslejen før Nedsættelsen ikke maa overstige visse Beløb, for en 3 Værelses Lejlighed 800 Kr., og saa henholdsvis i øvrigt 900 Kr., 1000 Kr., 700 Kr., 800 Kr. og 900 Kr. Vort Ændringsforslag Nr. 9 siger blot, at Byggeforetagendernes øvrige Lejligheder med Hensyn til Pris og Udstyr skal være af lignende Karakter.

Hvorfor Ændringsforslaget er indsat, er ganske klart. Det er for i Fremtiden at afværge den Kritik og efter min Mening ogsaa berettigede Kritik, der har været fremme om, at man under Begrebet socialt Boligbyggeri byggede et Luksusbyggeri, som der ikke er Spor af Grund til, det offentlige støtter. Det synes jeg fastslaaes ganske stærkt i dette Ændringsforslag, men naturligvis, i Betænkningen har man udtalt, hvad det er, man ønsker. Jeg havde egentlig haabet, at Ministeren havde formuleret et Ændringsforslag, der sigtede paa det samme. Det har han ikke gjort, men hvis Ministeren vil sige til mig, at man nu mellem anden og tredje Behandling vil formulere et Ændringsforslag, der sigter paa det samme, saa kan vi jo forhandle om, hvordan man skal forholde sig.

Endelig kommer jeg til et Ændringsforslag, der ikke ser ud af saa forfærdelig meget, men som dog efter min Mening er ret betydningsfuldt, det er Ændringsforslag Nr. 11 til § 3. Det siger, at hvis en Kommune nægter at yde Garanti for Laan fra Staten til en Boligforening til Opførelse af den Slags Boliger, der her er Tale om, saa skal Ministeren have Bemyndigelse til desuagtet at kunne give Laan uden Kommunens Garanti. Der er den ganske bestemte Hensigt med dette Ændringsforslag, at vi vil ikke have, at det skal kunne siges, at en eller anden Kommune, hvor der sidder en eller anden politisk farvet Magt, skal kunne hindre et socialt Byggeri af en eller anden Art. (*Jensen-Broby*: Er det Frederiksberg?). Den ærede Ordfører for Venstre spurgte, om det er Frederiksberg. Jeg synes, det ærede Medlem ganske simpelt skulde tage mine Ord, som de falder. Det er mig ligegyldigt, om det er paa Frederiksberg eller det er i Varde, eller hvor det er rundt om i Landet. Hvis en Kommune nægter at yde denne Garanti, Garantien altsaa for Laan, som Staten yder, for Opførelse af Boliger for børnerige mindrebemidlede Familier, skal det efter min Mening staa i Indenrigsministerens Haand desuagtet at kunne give dette Laan. Jeg kan ikke forstaa, at Indenrigsministeren ikke tager denne Ændring.